

ЛЪВ И МИШКА БЪЛГАРСКА НАРОДНА ПРИКАЗКА

chitanka.info

Истина ли е, или измислица? Имало една мишчица. Така започва нашата приказчица...

Тая мишчица живеела край леговището на един лъв и се хранела с остатъците от неговите гощавки. Като я гледал такава мъничка, слабичка, той ѝ рекъл веднъж:

— Защо си се родила ти, клетата, само да береш страхове и всеки звяр да ти надвива? Я ме виж мен! Аз съм царят на животните. Като ревна, всичко живо се крие и никой не смее да ми излезе насреща. Само да замахна с опашката си и ще те спитя.

— Вярно е, царю-господарю, ти си много мощен. Ала знай, че понякога слабият е по-силен от силния — отвърнала мишката.

— Ха-ха! — засмял се лъвът и си тръгнал като горделиво размахвал опашката си.

Случило се тъй, че един ден лъвът попаднал в мрежата на ловците. Заревал, заскачал, заблъскал се царят на животните. А колкото повече се дърпал, толкова повече се омотавал в яките въжета. Накрай останал без сили, отпуснал се и се оставил на съдбата си.

Чула мишката страховития лъвски рев и излязла из дупчицата си да разбере какво става. Видяла, че могъщият ѝ съсед лежи задъхан, с изплезен език и от устата му капе пяна. Попитала го:

— Какво ти има, царю-господарю? Защо реवेश тъй, че цялата планина проглуши?

— Я ми се махай от очите, гадино недна! Дошла си да ми гледаш неволята и да ми се присмиваш!

— Не съм дошла да се радвам на неволята ти, досега само добро съм видяла от тебе. Кажи, каква ти е мъката, пък аз, ако мога, да ти помогна? — отговорила смирено мишчицата и се поотместила понастрана, защото лъвът я гледал със страшни кървясали очи.

— Не виждаш ли как съм се омотал в тая проклета мрежа? — изръмжал запъхтян лъвът. — Подир малко ще дойдат ловците. Ще ме вържат с железни синджери и ще тръгнат да ме развеждат по градове и паланки, да ме задяват децата и да ме мъчат хората. Аз изхабих всичката си сила и не можах да се отърва от въжетата, та ти ли, нищожно мъниче, ще ми помогнеш?

— Е, царю-господарю, дойде време да разбереш онова, що веднъж ти казах: слабият понякога е по-силен от силния — повторила мишчицата. — Стой мирно! Аз ей сегинка ще те избавя.

И мъничкото мишленце почнало да гризе с острите си зъбчета мрежата: кръц! кръц! кръц! Не минало много време и то прегризало яките въжета и жилавите канapi — освободило лъва.

А той, гдето беше насъбрал толкова страхове и ядове, хукнал да бяга, колкото му държат нозете и все си думал: „Виж ти, какъв бил светът! Аз, могъщият цар на животните, сега дължа живота си на това мъничко мишле!“.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.